

1857 nødvendiggjorte Opmaaling af Bygninger, 7,500 Rb. Under Henviisning til at Indtægten ifølge de trykte Anmærkninger til Finantsforslaget for 1857—58 S. 2 ad 5 er bevilget Netto, har Revisionen ikke gjort Indstilling om den førstnævnte Udgift, men indstillet Summen 7,500 Rb. til Billigelse med Udtrykket „kan passere“. Naar henses til, at denne ved en Lov nødvendiggjorte Udgift er opført paa den Conto, paa hvilken de øvrige ved Skatten foranledigede Udgifter blive ifølge Finantsloven posterede, naar henses til, at Udgiften i October Maaned 1856, da Finantsloven forelagdes Rigsdagen, ikke derpaa kunde optages, samt at det paaalaa Ministeriet at sørge for, at Staten erholdt den forrige Skatte-Indtægt ved Loven af 4de Marts 1857, hvilket ikke kunde skee uden at afholde de til Bygningernes Opmaaling fornødne Udgifter, formener Udvalget, at der hverken med Hensyn til Postering eller Realitet er Grund til at udtale nogen Misbilligelse af Ministeriets Fremgangsmaade og skal derfor foreslaae, at Udtrykket „kan passere“ forandres til „billiges“.

At den bedre Form for Posteringen i Finantsloven, (at ingen Udgift føres paa Indtægtsiden, hvorom Udvalget har udtalt sig ovenfor), ikke kan føre til at udtale en Misbilligelse af en Postering i Regnskabet, som Rigsdagen har vedtaget i Finantsloven, er indlysende.

Ant. 6. En i en Herredsfogeds Bo tilgodehavende Sum, 76 Rb. 4 $\frac{1}{2}$, for lgl. Skatter og Afgifter er beordret at udgaae af Regnskabet, da Voet er sluttet i 1829, og der dengang er givet den kongelige Kasse Udlæg for de af bemeldte Herredsfoged oppebaarne Skatter og Afgifter. Da Spørgsmaalet her dreier sig ikke om Eftergivelse af Skat, men om en Fordring i en Embedsmands Bo, som har sin Oprindelse fra Skatter, formener Udvalget, at Competence til at eftergive en saadan Fordring ligger hos Administrationen.

Indirekte Afgifter.

Ant. 12. Blandt Udgifter foranledigede ved Stempel-Afgiften er opført en Sum af 6031 Rb. 58 $\frac{1}{2}$ for uafbenyttet Papir. Dette er i Overensstemmelse med Posteringen i Finantsloven. Men Udvalget troer dog at burde henlede Opmærksomheden paa, at dette ikke er nogen egentlig Udgift, og Posteringen i Finantsloven synes at være fremkommen ved den brugelige Form for Regnskabets Afslæggelse, idet Stempelpapirsforvalteren antages at skulle tilsvare Pengebeløbet for det hele til ham, leverede stemplede Papir efter Fradrag af det Papir han har i Behold; men enten dette ikke er udgivet eller det er tilbageleveret, fordi Vedkommende har gjort den ham tilstaaede Ret gjældende til ikke at skulle betale Afgift for det Papir, som han formedelst Feilskrift eller anden lovlig Grund ikke kan benytte, vil Tilbageleveringen ikke kunne benævnes en Udgift for Statskassen.

Ant. 28. Overskrifelserne 35 Rb. 39 $\frac{1}{2}$ og 1 Rb. 69 $\frac{1}{2}$ udgaae af Indstillingen som forarsagede ved høiere Capitelstart, ifølge Afgjørelse forrige Aar (jfr. Anh. B. Sp. 290 Post 4.) Indstillingen forandres til „16 $\frac{1}{2}$ billiges“, fordi det er Overskrivelse paa Skatter.

Ant. 35. Udvalget opfatter Forholdet paa følgende Maade: Magasinlocalerne ved Nalborg Slot vare i 6 Aar fra Oct. 1850 til Oct. 1856 bortleiede til en Kjøbmand i Nalborg. Bygningsafgiften er for disse 6 Aar i Genhold til Forordningen 1ste Oct. 1802 § 34 indkrævet hos Leieren, men ved Overrets-Dom blev han frifunden for at betale. Skatten for disse 6 Aar 594 Rbd 84 $\frac{1}{2}$ er derefter beordret til Afgang i Regnskabet. Herom er af Revisionen gjort den Indstilling at Udgiften passerer, fordi Leiecontracten kunde have paalagt